

Werkinstructie SUA

Openbaar

Aan	Directeuren IND cc DDMB
Van	Hoofddirecteur IND
Nummer & Titel	WI 2020/13 Nader onderzoek in de nareisprocedure, inclusief DNA-onderzoek in de asielprocedure
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtak	Asiel/Nareis
Relatie met	Vc paragraaf C2/4.1.2
Publicatiedatum	11-08-2020
Geldig vanaf	11-08-2020
Geldig tot en met	11-08-2021
Bijlage(n)	Geen

1. Inleiding

In deze werkinstructie wordt uiteengezet op welke wijze de identiteit en de familierechtelijke relatie in nareis zaken vastgesteld kunnen worden. Hierbij wordt ingegaan op het overleggen van officiële documenten en de mogelijkheden tot het aanbieden van nader onderzoek. Verder wordt in paragraaf 4.1 specifiek het aanbieden van DNA-onderzoek in asielprocedures besproken.

2. Algemeen

Het uitgangspunt in de nareisprocedure is dat de identiteit van de nareiziger en de familierechtelijke relatie met de referent middels officiële documenten wordt aangetoond¹.

Als algemene werkwijze geldt het volgende:

In de nareisprocedure wordt allereerst beoordeeld of de identiteit van de nareiziger vast staat. Als de identiteit van de nareiziger niet vast staat, of niet aannemelijk kan worden gemaakt, dan wordt in beginsel niet toegekomen aan de beoordeling of er sprake is van een gezinsband met de referent. Niet duidelijk is immers wie iemand is².

De identiteit van referent is met de verlening van de asielstatus vast komen te staan. In de nareisprocedure wordt dan ook in beginsel van deze identiteit uitgegaan, tenzij sprake is van contra-indicaties waardoor twijfel aan die identiteit ontstaat. In dat geval dient eerst uitsluitel over de identiteit van referent te worden verschaft. Naast het aantonen of aannemelijk maken van de identiteit van de nareiziger, is het van belang dat de familierechtelijke relatie tussen de nareiziger en referent vast komt te staan.

Officiële en/of indicatieve documenten ten aanzien van de familierechtelijke relatie zijn door hun aard andere documenten dan de documenten die overgelegd kunnen en dienen te worden ten aanzien van de identiteit. Met een familierechtelijk document wordt immers een ander rechtsfeit aangetoond dan met een identiteitsvaststellend document. Er zullen dus zowel voor de identiteit, als voor de familierechtelijke relatie, afzonderlijk documenten overgelegd moeten worden. Het kan wel zo zijn dat als er documenten worden overgelegd ten aanzien van de identiteit, én documenten ten

¹ Vgl. ABRvS 3 juni 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1345.

² Vgl. ARRvS 27 februari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:576

aanzien van de familierechtelijke relatie, er een versterkende werking van de combinatie van deze documenten uit kan gaan. Er kan dan met meer zekerheid worden uitgegaan van de juistheid van de gegevens.

Documenten die in de nareisprocedure overgelegd worden, dienen te zijn afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten van het land waar het rechtsfeit, bijvoorbeeld de geboorte of het huwelijk, plaats heeft gevonden. Dat geldt met name ten aanzien van de officiële documenten. Daarnaast geldt dat van nareizigers niet verlangd wordt dat zij zich wenden tot de autoriteiten van het land waar referent de nationaliteit van heeft.

In het geval dat nader onderzoek wordt aangeboden en de nareiziger, achterblijvende ouder en/of referent zijn om welke reden dan ook niet in de gelegenheid om van dit aanbod gebruik te maken, dan komen de gevolgen hiervan voor rekening en risico van hen. Veelal zal het gevolg hiervan zijn dat de nareisaanvraag wordt afgewezen.

3. Hoe wordt bepaald of nader onderzoek aan de orde is?

3.1. Zijn er officiële documenten?

Ten aanzien van het aantonen van de identiteit geldt dat de nareiziger ingevolge artikel 1.26 van het Vb, zijn identiteit aan dient te tonen met een officieel door de autoriteiten van het land van herkomst daartoe afgegeven identificerend document, bij voorkeur een geldig document voor grensoverschrijding (paspoort). Dergelijke documenten moeten tenminste een pasfoto, de geboorteplaats en geboortedatum van de vreemdeling bevatten.

Ook ten aanzien van de vaststelling van de familierechtelijke relatie tussen de referent en de nareiziger is het uitgangspunt dat dit middels officiële documenten gebeurt. Afhankelijk van de familierechtelijke relatie tussen de nareiziger en referent kan dit bijvoorbeeld door middel van een officieel geregistreerde huwelijksakte zijn, een document dat het partnerschap aantoont, of een geboorteakte.

Als er officiële documenten ten aanzien van de identiteit en/of de familierechtelijke relatie zijn overgelegd, dan vormen deze documenten in principe de basis voor de beoordeling.³

Officiële documenten dienen altijd onderzocht te worden door Bureau Documenten.⁴ Officiële identificatiedocumenten zijn hierop een uitzondering omdat deze niet per post mogen worden verzonden. Als die aanwezig zijn dan zullen deze bij aankomst in Nederland door de KMar in Ter Apel worden onderzocht op echtheid. Kopieën van officiële identificatiedocumenten kunnen soms wel door Bureau Documenten worden onderzocht. Neem hiervoor contact met hen op om te bepalen of onderzoek zinvol is. Indien de officiële identificatiedocumenten in het bezit zijn van de referent in Nederland is onderzoek door Bureau Documenten uiteraard wel mogelijk. Onderzoeken van Bureau Documenten hebben altijd één van de volgende conclusies

³ Volgens de Vakbijlage Bureau Documenten april 2020 *beschikken legalisatiemedewerkers op Ministeries van Buitenlandse Zaken zelden over technische onderzoeksapparatuur en zijn vanwege ontbrekende documentexpertise ook niet goed in staat om technische fraude te onderkennen, waardoor in Nederland soms gelegaliseerde documenten aangeboden worden die nooit afgegeven zijn door de lokale autoriteiten. Gelet hierop en gelet op ervaringen van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken zijn Nederlandse Ambassades op een deel van de posten gestopt met het legaliseren van documenten. Zij willen geen schijnzekerheid creëren door het plaatsen van een Nederlandse legalisatie. Wanneer de Nederlandse Ambassade in een land nog wel legaliseert, houdt dat niet automatisch in dat de documenten betrouwbaar zijn. Ondanks aanwezigheid van een legalisatie op een document kan dit door Bureau Documenten dus wel degelijk negatief beoordeeld worden. Bureau Documenten constateert met regelmaat wijzigingen/vervalsingen in gelegaliseerde documenten, evenals valse legalisaties.*

⁴ Somalische paspoorten worden niet erkend en kunnen derhalve niet dienen als bewijs. Wel kunnen ze worden gebruikt als indicatief bewijs en derhalve wordt verzocht de eventueel overgelegde paspoorten aan Bureau Documenten op te sturen zodat vergelijkingsmateriaal kan worden opgebouwd.

Met betrekking tot de echtheid van het document:

Echt
Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid echt
Hoogstwaarschijnlijk echt
Waarschijnlijk echt
Zeer wel mogelijk echt
Mogelijk echt
Niet te beoordelen
Mogelijk niet echt
Zeer wel mogelijk niet echt
Waarschijnlijk niet echt
Hoogstwaarschijnlijk niet echt
Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet echt
Vals/vervalst

Met betrekking tot de opmaak en afgifte van het document:

Bevoegd
Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bevoegd
Hoogstwaarschijnlijk bevoegd
Waarschijnlijk bevoegd
Zeer wel mogelijk bevoegd
Mogelijk bevoegd
Niet te beoordelen
Mogelijk niet bevoegd
Zeet wel mogelijk niet bevoegd
Waarschijnlijk niet bevoegd
Hoogstwaarschijnlijk niet bevoegd
Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet bevoegd
Niet bevoegd/frauduleus verkregen

De conclusie over de echtheid van het document geeft een oordeel over het document zonder enige personaliagegevens, zonder handtekeningen, stempelafdrukken, legeszegels en zonder een oordeel over de afgifteperiode.

De conclusie over de opmaak en afgifte van het document geeft een oordeel over de wijze van invulling van de personalia, en over de handtekeningen, stempelafdrukken, legeszegels en andere toevoegingen die zich op het document bevinden bij afgifte door de autoriteiten. Hieronder worden ook Apostilles en legalisaties door Nederlandse vertegenwoordigingen verstaan. Over de inhoud van een document (het plaatsvinden of vaststellen van het (recht)sfeit) zal Bureau Documenten vrijwel altijd aangeven dat dit 'niet te beoordelen' is (geel). Een positieve of negatieve conclusie op inhoud is alleen mogelijk wanneer bijvoorbeeld leeftijdsonderzoek gedaan is en dit wordt genoemd als reden voor onderzoek van een geboorteakte, of wanneer bijvoorbeeld BRP-uittreksels meegestuurd worden waaruit blijkt dat iemand in Nederland getrouwd was toen hij/zij, volgens de te onderzoeken huwelijksakte, in het buitenland in het huwelijk trad.

Een document is dus authentiek indien het zowel technisch echt, als bevoegd opgemaakt en afgegeven is. De begrippen echt en authentiek kunnen bij het lezen van resultaten van documentonderzoek dus niet als synoniemen worden begrepen.

Indien één van de bovenstaande positieve waarschijnlijkheid conclusies (groen) is getrokken en er voor het overige geen reden is om te twifelen aan de inhoud van het document, dan kan in beginsel worden uitgegaan van de authenticiteit van dit document. De genoemde waarschijnlijkheidsconclusies moeten gelden:

1. voor het onderzoek naar de technische echtheid van het document én;
2. voor het onderzoek naar de opmaak en afgifte van het document én indien aanwezig;
3. voor het onderzoek naar de inhoud van het document.

In de praktijk komt het echter ook voor dat over de echtheid, opmaak en afgifte, ofinhoud van het document geen oordeel kan worden geveld. In dat geval wordt, als de technische echtheid van het document positief is beoordeeld, het document in het voordeel van de vreemdeling meegewogen als het gaat om de beoordeling van de familierechtelijke relatie. Het betreft dan geen authentiek document, maar een (bepaalde gradatie) van een echt document.

3.1.1 Eén of meerdere document(en) is (zijn) negatief beoordeeld

Documenten kunnen ook negatief op echtheid worden beoordeeld (rood/oranje). Een document kan dan volledig nageemaakt zijn (vals), of een andere negatieve waarschijnlijkheidsconclusie krijgen. Dat hangt af van de soort en hoeveelheid vergelijkingsmateriaal die Bureau Documenten heeft.

Ook kan het voorkomen dat Bureau Documenten een negatieve waarschijnlijkheid conclusie trekt ten aanzien van de opmaak en afgifte van het document. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat het document niet bevoegd is opgemaakt en/of afgegeven. Bij de conclusies "hoogstwaarschijnlijk niet", "met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet" en "niet" bevoegd opgemaakt en afgegeven, dient te worden beoordeeld of het overleggen van het document moet worden opgevat als het verstrekken van onjuiste informatie.⁵

Meer informatie over conclusies van Bureau Documenten is te lezen in de Vakbijlage Bureau Documenten.

In zaken waarin sprake is van een negatieve waarschijnlijkheidsconclusie wordt in beginsel geen nader onderzoek aangeboden, tenzij de vreemdeling aannemelijk maakt dat hem hier niets te verwijten valt. Voor de nareisprocedure geldt dat bij het overleggen van officiële documenten die negatief zijn beoordeeld, de vreemdeling in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze hierop te geven ter beoordeling van de vraag in hoeverre dit wel of niet aan hem valt toe te rekenen. Indien de vreemdeling niet aannemelijk maakt dat dit niet aan hem valt toe te rekenen, dan kan de nareisaanvraag worden afgewezen. De enkele verklaring dat de vreemdeling niet wist dat het document vals of vervalst was, of dat het document door tussenkomst van een derde was verkregen, wordt niet als verschoonbaar beschouwd.

Indien de vreemdeling aannemelijk maakt dat dit niet aan hem is toe te rekenen, dan kan de identiteit en/of familierechtelijke relatie op een andere wijze worden aangetoond of aannemelijk worden gemaakt. Het kan ook zijn dat de vreemdeling alsnog een ander officieel document inbrengt. Dat document dient dan voor nader onderzoek aan Bureau Documenten te worden aangeboden.⁶ Indien ten aanzien van dat nieuwe document een positieve waarschijnlijkheidsconclusie wordt getrokken, dient dat als basis van de beoordeling te worden gebruikt. Dit laat onverlet dat het eerdere negatief beoordeelde document in de individuele beoordeling van de aanvraag betrokken dient te worden.

Indien Bureau Documenten een document negatief beoordeelt, kan de vreemdeling een contra- expertise⁷ laten uitvoeren. Zodra het onderzoeksresultaat van Bureau Documenten beschikbaar is, dient dit aan de aanvrager beschikbaar gesteld te worden, zodat deze de mogelijkheid heeft om contra-expertise uit te laten voeren. De vreemdeling dient dit zo spoedig mogelijk kenbaar te maken bij de IND.

3.1.2 Aan de echtheid van het document wordt getwijfeld

Ook kan het voorkomen dat na documentonderzoek nog twijfel over de authenticiteit van de overgelegde documenten bestaat of dat nader documentonderzoek tot de conclusie "geen uitspraak" leidt (bijv. vanwege ontbreken van referentiemateriaal). In het geval dat de twijfel niet te wijten is aan de vreemdeling, kan in de nareisprocedure

⁵ Bij de minder sterke conclusies wordt het resultaat uiteraard wel in de beoordeling van de aanvraag betrokken, maar wordt niet beoordeeld of het ook geclassificeerd kan worden als het verstrekken van onjuiste informatie. Daarvoor is een sterkere uitkomst noodzakelijk.

⁶ Behoudens officiële identificerende documenten die zich nog in het buitenland bevinden.

⁷ Zie 4.2.5.3

de identiteit van de nareiziger en/of de familierechtelijke relatie tussen de nareiziger en referent op andere wijze aannemelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld door het overleggen van indicatieve documenten. Ook kan de nareiziger in de gelegenheid worden gesteld de identiteit en familierechtelijke relatie aannemelijk te maken middels nader onderzoek.

In specifieke gevallen kan, ook als gelegaliseerde documenten zijn overgelegd of nadat Bureau Documenten de documenten positief heeft beoordeeld, nog twijfel bestaan over de identiteit en/of de

familierechtelijke relatie (en dus twijfel over de inhoud van een document). Bij twijfel over de inhoud van het document kan alsnog om andere officiële documenten, of indicatieve documenten gevraagd worden. Ook kan er nader onderzoek (DNA of identificerend gehoor) worden aangeboden.

3.2 De beoordeling of sprake is van bewijsnood

In het geval dat de nareiziger geen officiële documenten kan overleggen voor het aantonen van de identiteit en/of de familierechtelijke relatie, geldt dat de reden hiervoor kenbaar moet worden gemaakt. Dit is van belang voor de vaststelling of sprake is van bewijsnood. Daarnaast dient de nareiziger zijn identiteit en/of de familierechtelijke relatie zoveel mogelijk aannemelijk te maken met andere, niet- officiële, oftewel indicatieve, documenten. De vraag of er sprake is van bewijsnood, in combinatie met al dan niet overgelegde indicatieve documenten, is van belang voor de beoordeling of nader onderzoek kan worden aangeboden.

In de nareisprocedure is sprake van bewijsnood als betrokkene een plausibele verklaring geeft voor het ontbreken van officiële documenten en niet alsnog van de vreemdeling verwacht kan worden dat hij documenten overlegt (zonder dat hierbij wordt verlangd dat hij zich tot de autoriteiten van het land van herkomst van de referent wendt). Hierbij is niet relevant of betrokkene de documenten in het verleden had kunnen verkrijgen. Bij de vraag of bewijsnood kan worden aangenomen, gaat het met name om individuele en op de situatie van betrokkene van toepassing zijnde argumenten waarom hij in het verleden en/of nu niet in het bezit is van de vereiste documenten. Voor de beoordeling of sprake is van bewijsnood wordt hetgeen uit algemene bronnen bekend is over (het verkrijgen van) officiële documenten in het betreffende land betrokken. De situatie waarin de vreemdeling zich van de documenten heeft ontdaan, of zeer onzorgvuldig met de documenten is omgesprongen waardoor deze niet meer overgelegd kunnen worden, wordt ten nadele van de vreemdeling meegenomen bij de beoordeling of er sprake is van bewijsnood. Zo kan er sprake zijn van bewijsnood als de registers van de burgerlijke stand in het betreffende land niet bestaan, onvolledig of onbetrouwbaar zijn, of als er geen documenten kunnen worden verkregen vanwege de politieke situatie en het om die reden aannemelijk wordt geacht dat het ontbreken van documenten niet aan betrokkenen is toe te rekenen.

3.3 De beoordeling van indicatieve documenten

Indicatieve documenten zijn in principe alle documenten die niet als officiële documenten worden beschouwd. Indicatieve documenten worden bij de beoordeling van de nareisaanvraag betrokken, ongeacht of er sprake is van bewijsnood. Het is daarom van belang dat alle beschikbare indicatieve documenten worden overgelegd. Het uitgangspunt is dat de nareiziger indicatieve documenten overlegt die qua aantal (kwantiteit) en bewijskracht als substantieel beschouwd kunnen worden.

Bij de vaststelling of er substantiële indicatieve documenten zijn overgelegd om de identiteit en/of de familierechtelijke relatie als geloofwaardig, dus voldoende aangetoond, te beschouwen, dient het geheel aan documenten en de omstandigheden te worden bezien. Wat in een zaak als doorslaggevend kan worden beschouwd, hangt af van diverse elementen, zoals het aantal en het soort documenten dat is overgelegd. Elk indicatief document wordt naar zijn aard gewogen waarbij niet aan alle indicatieve documenten eenzelfde waarde wordt toegekend. Aan een indicatief document dat op basis van een eigen verklaring is opgemaakt kan minder waarde worden toegekend dan aan een document dat is afgegeven op basis van andere –al dan niet officiële– documenten en/of verklaringen. Ook in gevallen waarin voor de afgifte van het indicatieve document (officiële) systemen zijn geraadpleegd, kan aan het indicatieve document meer gewicht worden toegekend dan wanneer dit niet het geval is.

Substantiele indicatieve documenten zijn één of meerder documenten die, objectief gezien, het begin van bewijs vormen.

Het is niet mogelijk om een alomvattende lijst samen te stellen van indicatieve documenten die overgelegd zouden kunnen worden, dat hangt veelal af van de omstandigheden van een zaak.

Aan een door Bureau Documenten positief beoordeeld indicatief document kan aanzienlijk meer waarde worden toegekend dan aan een document dat niet is onderzocht. Uitgangspunt is dat alle indicatieve documenten in origineel worden voorgelegd aan Bureau Documenten.

Ten aanzien van het aannemelijk maken van de identiteit, kunnen bijvoorbeeld de volgende indicatieve documenten worden overgelegd:

- door de (sub-)autoriteiten afgegeven documenten en/of verklaringen waar een pasfoto op staat. Dat kunnen individuele uittreksels zijn, UNHCR documenten of documenten uit derde landen.
- andere documenten en/of verklaringen waar geen pasfoto op staat, zoals schoolpassen, diploma's, vaccinatieboekjes of getuigenverklaringen;
- andere documenten of verklaringen afgegeven door instanties of organisaties.

Om de familierechtelijke relatie aannemelijk te maken kunnen bijvoorbeeld de volgende indicatieve documenten worden overgelegd:

- documenten afgegeven door (lagere) autoriteiten, instanties of organisaties, bijvoorbeeld traditionele of kerkelijke huwelijksakten;
- door de autoriteiten afgegeven documenten en /of verklaringen die de(huwelijks)relatie bevestigen, zoals een verklaring van een notaris waarin het voltrekken van het traditionele huwelijk wordt bevestigd. Ook verklaringen van bijvoorbeeld UNHCR/ARRA of residence cards waarop beide personen staan vermeld kunnen meegenomen worden;
- andere documenten en/of verklaringen die niet zijn afgegeven door de autoriteiten, bijvoorbeeld verklaringen van het dorps hoofd of andere notabelen;
- ander bewijs zoals huur- of koopovereenkomsten, andere overeenkomsten;

Op basis van het geheel aan overgelegde indicatieve documenten zal beoordeeld worden of deze als substantieel kunnen worden beschouwd en of op basis daarvan de identiteit en/of de familierechtelijke relatie aannemelijk is gemaakt, of dat er nog nader onderzoek nodig is.

Als kanttekening geldt dat een partnerrelatie doorgaans moeilijker met indicatieve documenten te onderbouwen zal zijn. Hiermee wordt rekening gehouden bij de beoordeling van de aanvraag.

3.4 Wanneer wordt nader onderzoek aangeboden?

In de vorige paragraaf zijn de uitgangspunten geschetst ten aanzien van de vraag wanneer er sprake is van bewijsnood, welke waarde aan diverse indicatieve documenten kan worden toegekend, en wanneer de overgelegde indicatieve documenten als substantieel kunnen worden beschouwd. In de onderhavige paragraaf wordt aangegeven op welke wijze de elementen zich tot elkaar verhouden en wat de gevolgen zijn voor het al dan niet aanbieden van nader onderzoek.

In het merendeel van de zaken zal zich één van de volgende situaties voordoen:

- De nareiziger is in het bezit van officiële en echt bevonden documenten die de identiteit en de familierechtelijke relatie met referent aantonen. Indien zich verder geen twijfel voordoet, kan volstaan worden met deze documenten. Indien er om welke reden dan ook reden voor twijfel is, kan nader onderzoek in de vorm van DNA-onderzoek en/of een identificerend gehoor worden aangeboden.
- Als er geen officiële documenten over zijn gelegd ter vaststelling van de identiteit en/of de familierechtelijke relatie, dan worden officieuze of indicatieve documenten betrokken bij de beoordeling of de identiteit van de nareiziger en/of de familierechtelijke relatie met referent aannemelijk zijn gemaakt. Hierin zijn verschillende situaties mogelijk:

- Wanneer bewijsnood is aangenomen ten aanzien van het ontbreken van officiële documenten én de indicatieve documenten ten aanzien van identiteit en/of familierechtelijke relatie kunnen als substantieel worden beschouwd, kan de identiteit en/of de familierechtelijke relatie op basis hiervan worden aangenomen. Nader onderzoek is dan niet nodig.
- Wanneer bewijsnood is aangenomen, maar de indicatieve documenten ten aanzien van identiteit en/of familierechtelijke relatie zijn onvoldoende substantieel, kan nader onderzoek worden aangeboden. De nareiziger en/of referent wordt dan in de gelegenheid gesteld om de identiteit en/of familierechtelijke relatie middels nader onderzoek aannemelijk te maken.
- Wanneer geen bewijsnood is aangenomen, maar de overgelegde indicatieve documenten ten aanzien van identiteit en/of familierechtelijke relatie kunnen als substantieel worden beschouwd, kan nader onderzoek worden aangeboden.
- Wanneer geen bewijsnood is aangenomen én er geen of onvoldoende indicatieve documenten zijn overgelegd, kan de aanvraag doorgaans zonder nader onderzoek worden afgewezen.

Omdat in de nareisprocedure de identiteit van de nareiziger én de familierechtelijke relatie met referent vast dienen te staan, wordt geen nader onderzoek aangeboden op één van deze aspecten als op voorhand duidelijk is dat het andere aspect niet zal worden vastgesteld. De aanvraag komt dan dus voor afwijzing in aanmerking. Het kan namelijk zo zijn dat een zaak bijvoorbeeld in beginsel in aanmerking komt voor nader onderzoek ten aanzien van de identiteit, maar er ten aanzien van de familierechtelijke relatie geen officiële documenten over zijn gelegd, er geen sprake is van bewijsnood en ook geen substantiële indicatieve documenten over zijn gelegd. Voor het vaststellen van de familierechtelijke relatie wordt dan conform bovenstaande geen nader onderzoek aangeboden. In een dergelijke zaak zal dan ook geen nader onderzoek worden aangeboden voor de identiteit. Dat geldt ook andersom.

In alle zaken waarin, gelet op bovenstaande, nader onderzoek kan worden aangeboden, geldt dat hiervan in beginsel wordt afgezien als er sprake is van een contra-indicatie. Van een contra-indicatie kan onder meer sprake zijn als:

- De verklaringen van de vreemdeling en/of referent over (het ontbreken van) officiële documenten tegenstrijdig zijn;
- valse of vervalste documenten zijn overgelegd;
- anderszins onjuiste of misleidende informatie is verstrekt.⁸

Als in een nareisaanvraag sprake is van één of meerdere contra-indicatie(s), hoeft de nareiziger en/of referent niet in de gelegenheid te worden gesteld om zijn zienswijze hierop te geven. In zaken waarin een negatief rapport van Bureau Documenten ligt wordt de nareiziger of referent wel in de gelegenheid gesteld hierop te reageren.

Ook als zich een contra-indicatie voordoet, worden overige verklaringen of bewijsmiddelen wel gewoon betrokken bij de beoordeling of nader onderzoek wordt aangeboden.

3.5. Bijzondere groepen

Bovenstaande geldt als uitgangspunt voor alle nareisaanvragen. Aanvullend daarop geldt voor bepaalde groepen het volgende.

3.5.1 Biologische kerngezinnen

Van een biologisch kerngezin is sprake als 2 personen in een (huwelijks)relatie tot elkaar staan en er uit deze (huwelijks)relatie één of meerdere kinderen zijn geboren. Hierbij zijn twee vormen denkbaar. Bij de ene vorm heeft één van de ouders de rol van referent, en wordt nareis aangevraagd voor de andere (huwelijks)partner en de uit die (huwelijks)relatie geboren biologische kinderen. Bij de andere vorm treedt één van de biologische kinderen op als referent, en wordt een nareisaanvraag gedaan voor de

⁸ Bijvoorbeeld als er tegenstrijdige verklaringen over indicatieve documenten worden afgelegd of als een indicatief document vals of vervalst blijkt te zijn. Dit geldt ook als de inhoud van een document niet overeen komt met de geschetste feiten. Bijvoorbeeld als de datering van een indicatief bewijs niet valt te rijmen met de verblijfplaats, als er onbevoegd wijzigingen op een kopie geboorteakte zijn aangebracht, etc.

ouders en eventuele biologische broers en zussen⁹. Voor alle gevallen geldt dat de (huwelijks)relatie tussen de ouders voort dient te duren en zij herenigd willen worden. Is hiervan geen sprake van geldt paragraaf 3.5.2.

In nareiszaken van een biologisch kerngezin moet de identiteit van de na te reizen ouder en de meerderjarige kinderen aangetoond of aannemelijk gemaakt worden. Dit gebeurt volgens de in deze werkinstructie beschreven wijze. Ten aanzien van de identiteit van de minderjarige kinderen, alsmede de familierechtelijke relatie van alle kinderen en de familierechtelijke relatie tussen de ouders, geldt in beginsel dat de aanvraag niet wordt afgewezen als officiële of indicatieve documenten hieromtrent ontbreken. Alleen als er sprake is van uitzonderlijke situaties kan het ontbreken van documenten worden tegengeworpen. Als de identiteit van de na te reizen ouder met officiële documenten is aangetoond, of op andere wijze (al dan niet na nader onderzoek) aannemelijk is gemaakt, dan komt het gezin in aanmerking voor DNA-onderzoek om op deze wijze de onderlinge familierechtelijke relatie aannemelijk te maken. Als de identiteit van de na te reizen ouder niet is aangetoond en deze ook niet aannemelijk is gemaakt, dan kan de nareisaanvraag van die ouder reeds daarom worden afgewezen. De aanvraag van de kinderen kan worden afgewezen omdat de familierechtelijke relatie niet aannemelijk is gemaakt en/of een geldige toestemmingsverklaring ontbreekt¹⁰.

Als de identiteit van een meerderjarig kind om welke reden niet is aangetoond of niet aannemelijk gemaakt kan worden, wordt de nareisaanvraag van deze persoon afgewezen, ook als dit betekent dat de overige leden van het gezin wel voor nareis in aanmerking komen.

Als één van de biologische kinderen optreedt als referent (in het geval van een alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv)) dan geldt omgekeerd het volgende. De identiteit van de na te reizen ouders dient met officiële documenten te worden aangetoond, of middels bovenstaande werkwijze aannemelijk te worden gemaakt. Voor het aantonen van de familierechtelijke relatie kan DNA-onderzoek worden aangeboden.

Ten aanzien van de biologische broers en zussen van de amv'er geldt als hoofdregel dat het ontbreken van officiële identificerende en familierechtelijke documenten van minderjarige broers en/of zussen in beginsel niet wordt tegengeworpen. Als de identiteit van de ouders met officiële documenten is aangetoond of op andere wijze aannemelijk is gemaakt, zal het gezin in de gelegenheid worden gesteld de familierechtelijke relatie aan te tonen door middel van DNA-onderzoek. Indien de identiteit van meerderjarige of jongvolwassene broers en/of zussen niet is aangetoond, of niet aannemelijk is gemaakt, kan de aanvraag van deze personen worden afgewezen.

3.5.2 Biologische gezinnen waarbij één van de biologische ouders niet zal nareizen

In zaken waarin één van de (huwelijks)partners als referent optreedt voor de biologische kinderen, maar waarbij de andere ouder niet na wil of kan reizen (bijvoorbeeld wegens overlijden of vermissing of omdat zijn/haar aanvraag is afgewezen), geldt ten aanzien van de identiteit van de minderjarige kinderen, alsmede de familierechtelijke relatie van alle kinderen en de familierechtelijke relatie tussen de ouders, hetgeen hiervoor is beschreven onder het kopje 'biologische kerngezinnen'.

Indien er sprake is van minderjarige kinderen, zal de achterblijvende ouder een toestemmingsverklaring dienen te ondertekenen. Ook hiervoor is het van belang dat de identiteit van die ouder vast komt te staan¹¹, en dat de familierechtelijke relatie tussen die ouder en het kind vast staat. In het geval dat dit niet aangetoond kan worden middels officiële documenten, zal, conform bovenstaande algemene werkwijze, gevraagd worden naar de redenen daarvan (bewijsnood) en zal de in het buitenland achterblijvende ouder in de gelegenheid worden gesteld zijn identiteit en de familierechtelijke relatie met het kind aannemelijk te maken met indicatieve

⁹ Bij halfbroers- en zussen is dus geen sprake van een bio kerngezin

¹⁰ Immers voor een toestemmingsverklaring is noodzakelijk dat de identiteit van de achterblijvende ouder vast staat.

¹¹ In het geval dat de aanvraag van de ouder is afgewezen omdat zijn/haar identiteit niet aannemelijk is, zal hiervan dus sowieso geen sprake kunnen zijn en zal de aanvraag van de minderjarige kinderen reeds om die reden ook worden afgewezen.

documenten. Volgens bovenstaande algemene werkwijze kan aan die ouder ook de mogelijkheid worden geboden om zijn identiteit en/of de familierechtelijke relatie met het kind middels nader onderzoek aannemelijk te maken. In gevallen waarin de achterblijvende ouder er niet in slaagt zijn identiteit en de familierechtelijke relatie met het kind aan te tonen of aannemelijk te maken, komt het kind niet voor nareis in aanmerking.¹² Immers, er kan dan niet met voldoende zekerheid vastgesteld worden wie de biologische ouders van het kind zijn. Daarmee is de identiteit van het minderjarige kind en de familierechtelijke relatie tussen het kind en de ouders niet aangetoond of aannemelijk gemaakt. Daarnaast geldt dat niet is aangetoond of aannemelijk gemaakt dat de persoon die in het buitenland achter blijft, ook daadwerkelijk de biologische ouder is van het desbetreffende kind. Een eventuele toestemmingsverklaring van die persoon is dan van geen waarde omdat niet is aangetoond of aannemelijk gemaakt dat die persoon ook daadwerkelijk de ouder is van het minderjarige kind.

In zaken waarin een biologische ouder van het kind is overleden of vermist, geldt allereerst dat aannemelijk gemaakt moet worden dat dit daadwerkelijk de biologische ouder van het kind is. Pas als er geen twijfel bestaat over de familierechtelijke relatie, zal beoordeeld kunnen worden of de vermissing of het overlijden voldoende aannemelijk is gemaakt.

Voor nareis van meerderjarige biologische kinderen, jongvolwassenen, geldt dat geen toestemmingsverklaring van de achterblijvende ouder nodig is.

In zaken waarin de referent een amv'er is en nareis aanvraagt voor één van de biologische ouders, geldt dat de identiteit van deze ouder aangetoond dient te worden of aannemelijk moet worden gemaakt. Zodra de identiteit van deze ouder is aangetoond of aannemelijk is, kan familierechtelijke relatie aannemelijk worden gemaakt middels DNA-onderzoek. Als de identiteit van de ouder niet is aangetoond, of niet aannemelijk is gemaakt, kan de aanvraag worden afgewezen.

Voor de overkomst van minderjarige broers en/of zussen van de amv'er geldt dat de na te reizen ouder voor hen als referent optreedt. Voor alle minderjarige broers en zussen geldt dat DNA-onderzoek kan worden aangeboden als de identiteit van de na te reizen ouder vast staat. Conform bovenstaande dient de identiteit van de achterblijvende ouder en de familierechtelijke relatie met de kinderen te worden aangetoond. Tevens dient een toestemmingsverklaring te worden ondertekend.

3.5.3 (Huwelijks)partners zonder kinderen

Voor nareisaanvragen van (huwelijks)partners geldt dat zowel de identiteit van de nareiziger als de familierechtelijke relatie tussen de referent en de nareiziger aangetoond of aannemelijk gemaakt moeten worden. In het geval van partners dient daarbij tevens de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een duurzame en exclusieve relatie.

4. DNA onderzoek

4.1 DNA-onderzoek binnen de asielprocedure

Anders dan de nareisprocedure is het voor de asielprocedure niet noodzakelijk dat de identiteit en de familierechtelijke relatie per se onderbouwd moet worden met documenten. Uiteraard is het ook binnen asiel wenselijk om zoveel mogelijk

¹² Als uitzondering hierop geldt dat de IND nader onderzoek aanbiedt als de identiteit van een meereizende of achterblijvende ouder van het minderjarige kind niet kan worden vastgesteld, en aannemelijk is gemaakt dat het minderjarige kind – als gevolg van een afwijzing van zijn aanvraag – in schrijnende omstandigheden alleen achterblijft in het land van herkomst of een derde land. Van schrijnende omstandigheden is in ieder geval geen sprake als het minderjarige kind duurzaam wordt opgevangen in een ander gezin of bij familie.

documenten te hebben die de identiteit en familierechtelijke relatie kunnen onderbouwen, maar dit zal lang niet altijd het geval zijn en ook niet altijd mogelijk zijn. In de asielprocedure is het immers niet vereist dat alle elementen in een verhaal met documenten onderbouwd worden. Wel wordt gekeken naar de verklaringen van de asielzoeker over het ontbreken van documenten en of er sprake is van verwijtbaarheid. Zijn er helemaal geen documenten dan wordt gekeken naar de geloofwaardigheid van de verklaringen.

DNA onderzoek binnen de asielprocedure kan aan de orde zijn als er concrete aanwijzingen zijn dat de familierechtelijke relatie niet klopt. Het niet beschikken over officiële documenten die de familieband aantonen is geen reden om DNA onderzoek in de asielprocedure op te starten. De enkele omstandigheid dat de vreemdeling verwijtbaar geen documenten over de familierechtelijke band heeft overgelegd ook niet, al kan dit mogelijk wel bijdragen aan twijfel aan de familierechtelijke relatie. Vooral wanneer de verklaringen van de vreemdeling over de familierechtelijke relatie geenszins aannemelijk zijn of niet overeenkomen met de verklaringen van andere familieleden, kan er aanleiding bestaan om DNA onderzoek op te starten. Ook andere informatie, bijvoorbeeld uit de screening, die twijfel doet ontstaan over de relatie tussen familie- of gezinsleden kan aanleiding zijn voor onderzoek. Bedenk verder dat van een asielzoeker nooit verlangd wordt dat hij zich wendt tot de autoriteiten van het land van herkomst voor documenten. Ook geldt er geen legalisatie eis voor documenten.

Wanneer de asielaanvraag kan worden afgewezen wordt er in principe geen DNA onderzoek opgestart. Voorstelbaar is dat een reden om DNA onderzoek op te starten in de asielprocedure is om de kind-ouder relatie vast te stellen wanneer de ouders ingewilligd worden. Andere situatie kan zijn dat een AMV zich meldt in de asielprocedure en stelt dat zijn vader of moeder reeds in Nederland is ingewilligd, er geen documenten aanwezig zijn en ook de verklaringen van zowel ouder als kind niet kunnen overtuigen. Ook kunnen aanwijzingen die duiden op mensenhandel en/of mensensmokkel aanleiding zijn voor DNA onderzoek.

4.2. Werkwijze DNA-onderzoek¹³

DNA-onderzoek wordt opgestart door de IND-medewerker die de aanvraag in behandeling heeft. Nareizigers kunnen hun DNA materiaal in beginsel afstaan bij de vestiging van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging waar ze te zijner tijd de mvv op dienen te halen, in geval van een inwilliging. In zeer bijzondere en schrijnende zaken waarin van de nareiziger niet verlangd kan worden dat deze voor de afname van DNA-materiaal naar de ambassade afreist, kan DNA materiaal worden afgenomen middels tussenkomst van IOM. Het is aan de IND-medewerker om te beoordelen of dit aan de orde is.¹⁴

Bij de behandeling van individuele DNA-onderzoeken onderhoudt de IND-medewerker contact met de CSO van het Ministerie van Buitenlandse Zaken die de verzoeken doorgeleidt naar de betreffende Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland. Het IND-loket in Utrecht onderhoudt de contacten met het Nederlands Forensisch Instituut (NFI). Dat loket is ook verantwoordelijk voor de afname van DNA-materiaal bij de hoofdpersoon.

4.2.1 Laboratorium

Het NFI verricht het DNA-onderzoek.

4.2.2 Financiële bijdrage in het DNA-onderzoek

Er wordt aan de vreemdeling geen financiële bijdrage in de kosten van DNA-onderzoek gevraagd. De onderzoeken worden direct door de IND gefinancierd, indien het onderzoek ook door de IND is aangeboden. Indien de vreemdeling zelf een DNA-

¹³ Hierbij wordt tevens verwezen naar checklist DNA-onderzoek. De IND heeft voorts met BZ een Werkinstructie DNA i.h.k.v. procedure 1 (MVV-procedure IND) opgesteld voor de posten, waarin de procedure vanuit het perspectief van de post wordt beschreven.

¹⁴ In het geval het IOM nodig is voor het uitvoeren van een DNA-onderzoek dient het Request Form IOM Assistance with DNA Collection te worden gebruikt

onderzoek opstart komen deze kosten voor eigen rekening.

4.2.3 Aanbod DNA-onderzoek

De hoofdpersoon (veelal referent) geeft aan voor welke personen hij om DNA-onderzoek verzoekt en geeft de IND toestemming om de uitslag van het DNA-onderzoek te gebruiken in de procedure. De IND stelt vervolgens vast aan welke gezinsleden een DNA-onderzoek wordt aangeboden.¹⁵ Als de minderjarige kinderen van de hoofdpersoon zonder wettelijk vertegenwoordiger in het buitenland verblijven, geeft de hoofdpersoon ook toestemming voor de afname van DNA-materiaal (wangslijm) bij hen. Als de hoofdpersoon de verklaring waarin hij toestemming geeft om de uitslag van het DNA-onderzoek te gebruiken in de procedure niet ondertekent, ook niet nadat hij de gelegenheid heeft gehad om dit verzuim te herstellen, zal de aanvraag worden afgewezen.

4.2.4 Afname DNA-materiaal

De identiteit van de personen bij wie een DNA-onderzoek wordt gedaan, wordt zoveel mogelijk met een verblijfsdocument of een paspoort aangetoond. Indien de nareiziger niet over een dergelijk document beschikt, zal de nareiziger zich kunnen identificeren met een ander, bijvoorbeeld indicatief identificerend document. Voor zover mogelijk is dit ook van toepassing in de asielprocedure. Een uitzondering geldt voor landen waar geen internationaal erkend centraal gezag is (bv. Somalië). Vreemdelingen in de asielprocedure die geen paspoort hebben, kunnen volstaan met een W-document. Op de ambassade dient een pasfoto te worden overlegd om de identiteit bij afgifte van de mvv vast te stellen.

4.2.5 Uitslag DNA-onderzoek en contra-expertise

4.2.5.1 Handelwijze bij een positieve uitslag

Als de uitslag de biologische afstammingsrelatie bevestigt en aan de overige voorwaarden wordt voldaan, wordt de aanvraag in beginsel ingewilligd.

4.2.5.2. Handelwijze bij een negatieve uitslag

De hoofdpersoon, die de aanvraag heeft ingediend, wordt in beginsel opgeroepen voor een gehoor, waarbij deze in kennis wordt gesteld van de uitslag van het DNA-onderzoek. Gelet op de gevoeligheid van het onderwerp en de mogelijke consequenties voor de betrokken vreemdelingen, wordt hier zeer zorgvuldig mee omgegaan. Als de uitslag van het DNA-onderzoek negatief is, kan het wenselijk zijn om eerst de moeder te confronteren met de uitslag van het onderzoek en haar om een reactie te vragen.

4.2.5.3 Contra-expertise

Bij een negatieve uitslag van het DNA-onderzoek kunnen betrokkenen een contra-expertise laten verrichten op het primair afgenomen materiaal. Pas als de hoofdpersoon concrete aanwijzingen levert die duiden op ontstane problemen in het afgenomen materiaal, dient er opnieuw DNA te worden afgenomen. Het DNA-onderzoek in het kader van een contra-expertise wordt gedaan door een laboratorium dat geaccrediteerd is voor het verrichten van DNA verwantschapsonderzoek bij de Nederlandse Raad voor Accreditatie. Voor een actueel overzicht van geaccrediteerde laboratoria wordt verwezen naar de website van de Raad voor Accreditatie (www.rva.nl). Een eventueel beroep in dit verband op WBN 2009/6 kan niet slagen nu deze enkel ziet op het verkrijgen van de Nederlandse nationaliteit. Hiervoor geldt de Rijkswet op het Nederlandschap als uitgangspunt. Indien een laboratorium niet voorkomt op de lijst van de RvA, hoeft de IND het onderzoek niet te accepteren.

Betrokkenen betalen zelf de kosten van een contra-expertise. Behandel- en koerierskosten die het NFI bij de IND in rekening brengt, moeten op de hoofdpersoon worden verhaald.

4.3 Afsluiting DNA procedure

De uitslag van het DNA-onderzoek wordt door het NFI naar DRV gestuurd alwaar het wordt geupload in INDiGO. De IND is eigenaar van de uitslag en verstrekt desgewenst

¹⁵ De IND onderzoekt alleen de biologische band tussen ouders en hun kinderen, niet tussen broers en zussen.

een kopie van de uitslag aan betrokkenen. De uitslag wordt niet aan derden verstrekt zonder toestemming van de hoofdpersoon. Deze afspraak geldt ook ten aanzien van gemeenten die de uitslag willen hebben voor hun eigen administratie. Het DNA-materiaal van het onderzoek wordt door het laboratorium na zes maanden vernietigd tenzij de IND opdracht heeft gegeven het langer te bewaren.

4.4. Als de vreemdeling zelf DNA-onderzoek heeft laten verrichten

Als de vreemdeling zelf het initiatief neemt om DNA-onderzoek op te starten en de positieve uitslag hiervan overlegt, beoordeelt de IND of DNA-onderzoek was aangewezen, onder meer gelet op de aannemelijkheid van de identiteit van de ouder(s). De resultaten van een door de vreemdeling zelf geïnitieerd DNA-onderzoek worden als indicatief bewijs bij de beoordeling van de nareisaanvraag betrokken. Hierbij gelden wel enkele belangrijke kanttekeningen.

Allereerst moet het onderzoek zijn verricht door een geaccrediteerd laboratorium (zie onder 4.2.5.3). DNA-onderzoeken die zijn verricht door andere laboratoria worden niet geaccepteerd. Daarnaast moet voldoende inzichtelijk zijn gemaakt op welke wijze de identiteit van de personen van wie DNA is afgenomen, ter plekke is vastgesteld. Ook dient het vervolg van de procedure met voldoende waarborgen ten aanzien van de identiteit omkleed te zijn, zodat voldoende zekerheid bestaat dat de personen van wie DNA is afgenomen, ook de personen zijn die zich daadwerkelijk bij de ambassade melden. Dit zal in de praktijk lastig zijn om aan te tonen.

5. Identificerend gehoor

In alle nareiszaken geldt dat er nader onderzoek in de vorm van een gehoor kan worden gehouden indien er twijfel bestaat aan de gestelde identiteit, of de gestelde familierechtelijke relatie, of de gestelde feitelijke gezinsband.

In zaken waarin nader onderzoek wordt aangeboden om de identiteit aannemelijk te maken, zal dit doorgaans plaats vinden door het stellen van identificerende vragen. Deze vragen kunnen van uiteenlopende aard zijn en hebben vooral betrekking op de identiteit van de nareiziger. Ook kunnen vragen gesteld worden over documenten en bewijsnood.

In zaken waarin het niet mogelijk is om de familierechtelijke relatie met DNA vast te stellen, bijvoorbeeld in zaken van (huwelijks)partners zonder kinderen, of bij gezinnen met pleegkinderen, kan een gehoor gehouden worden om de familierechtelijke relatie te onderzoeken. Zowel voor biologische kinderen als pleegkinderen ouder dan 12 jaar in de nareisprocedure geldt dat in voorkomende gevallen vragen kunnen worden gesteld, om zo de familierechtelijke relatie aan te kunnen tonen.

In zaken waarin sprake is van contra-indicaties ten aanzien van de feitelijke gezinsband, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn dat een jongvolwassene de stap naar zelfstandigheid heeft gezet, kan nader onderzoek plaatsvinden om de feitelijke gezinsband nader te onderzoeken.

Dit geldt ook in zaken als het bijvoorbeeld kinderen betreft uit een eerder huwelijk van de hoofdpersoon of kinderen uit een eerder huwelijk van de partner van de hoofdpersoon.

In gevallen waarin sprake is van kinderen jonger dan 12 jaar kunnen de vragen worden gesteld aan de ouder of wettelijk vertegenwoordiger dan wel aan andere oudere gezinsleden.

Bij mvv-procedures kan zowel referent als de nareiziger in het buitenland worden geïnterviewd. Het interview wordt in beginsel door een IND medewerker middels een VC verbinding afgenomen (waarbij de nareiziger zich op een diplomatieke post of door een diplomatieke post aangewezen locatie bevindt) tenzij dit (technisch nog) niet mogelijk is. Reden voor een VC interview is onder meer dat de IND medewerker de kennis van het dossier kan toepassen en dit de kwaliteit van de gehoren ten goede komt. Een VC interview gebeurt via een beveiligde verbinding tussen de IND locatie en de diplomatieke vertegenwoordiging.

Als er geen mogelijkheid is voor een VC interview, kan het interview ook worden afgenomen door een medewerker van een diplomatieke vertegenwoordiging of een IND medewerker die tijdelijk op de diplomatieke vertegenwoordiging is gestationeerd

Bij horen door een medewerker van de diplomatieke vertegenwoordiging, voorziet de IND de diplomatieke vertegenwoordiging van relevante informatie en van een gehoorformat met daarin de aan betrokkene(n) in het buitenland te stellen vragen. Indien van toepassing, stelt de IND alle benodigde stukken ter beschikking aan de medewerker bij de ambassade die het gehoor gaat afnemen. Gelet op de vertrouwelijkheid van de gegevens wordt hier zorgvuldig mee omgegaan. De nareiziger beantwoordt in persoon de vragen op de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. Indien dit noodzakelijk wordt geacht kan het gehoor simultaan worden afgenomen bij de referent in Nederland en de nareiziger in het buitenland. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als onderlinge afstemming van antwoorden tussen referent en de nareiziger voorkomen moet worden. De betrokkene dient zich op de ambassade te legitimeren, of bij gebrek aan een identificerend document wordt een fotovergelijk uitgevoerd o.b.v. de door de IND-medewerker toegezonden foto. De interviewer maakt naar aanleiding van het interview een rapport op in het daarvoor ontvangen gehoorformat en verzendt dit per e-mail naar de zaaksverantwoordelijke medewerker bij de IND en CC naar Project.Nareis@ind.nl. Verder heeft de IND een instructie voor de posten opgesteld over het stellen van vragen bij twijfel aan de leeftijd van de nareiziger. In deze instructie wordt toegelicht wanneer contact moet worden opgenomen met de IND, en wanneer welke vragen moeten worden gesteld door de ambassademedewerker.

Als de vreemdeling de gerezen twijfels over de identiteit en/of familierechtelijke relatie, en de (feitelijke) gezinsband, genoegzaam heeft weggenomen kan (als aan alle andere voorwaarden is voldaan) de aanvraag worden ingewilligd. Als de nareiziger er niet in slaagt om middels nader onderzoek de identiteit en/of de familierechtelijke relatie aannemelijk te maken, zal de aanvraag worden afgewezen. Dat geldt ook in zaken waarin tot de conclusie wordt gekomen dat er geen sprake is van een feitelijke gezinsband, of waarin wordt geoordeeld dat de feitelijke gezinsband als verbroken moet worden beschouwd.

6. Afsluiting

De WI is afgestemd binnen SUA, met JZ, D A&B, D DV (Loket Utrecht en Bureau Documenten), BZ en DMB.